

[Aksel Larsen.]

ordren til vore militærflyvere, som han altså ønsker skal hemmeligholdes også for folketinget. Han har været tavs om, hvorledes han forestiller sig flyvemaskiner konstrueret, som på een gang kan være militærflyvemaskiner og absolut kun kan bruges til forsvar, og han har været tavs om det meget vigtige spørgsmål, hvorledes det kan siges, at Amerikas tiltrædelse af Atlantpagten kan give nogen sikkerhed for Europa, nogen sikkerhed for, at Amerika i givet fald vil gribe ind, når det er stridende imod amerikansk praksis og mod den amerikanske forfatning, at nogen amerikansk regering eller nogen underskrift på nogen international traktat binder den amerikanske kongres, der alene er afgørende i sådanne tilfælde.

Udenrigsministeren kommer let udenom de mange utvetydige erklæringer, der foreligger om visse spørgsmål; men erklæringerne foreligger stadigvæk; de er afgivet aldeles utvetydigt, og det er på disse erklæringers grundlag, at rigsdagen i sin tid vedtog tilslutningen til Atlantpagten. Jeg er nødt til stadigvæk at henholde mig til disse, og da jeg synes, vi skal have denne diskussion til konkret at munde ud i en debat om baserne, tillader jeg mig at fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsorden:

„Folketinget udtaler, at basering eller stationering af fremmede magters militære styrker på dansk territorium vil være i strid med de forudsætninger, hvorunder Danmark tiltrådte Den nordatlantiske Traktats Organisation, og ikke tjener til at fremme bestræbelserne for fred og afspænding.

Tinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jeg henstiller til medlemmerne ikke at afbryde, men selv en afbrydelse må ikke under nogen form give anledning til en grov beskyldning mod et medlem af dette ting.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Idet jeg henviser til de udtalelser, jeg har fremsat under denne forhandling, og i

hvilke jeg har meddelt, at regeringen har undersøgelser i gang med hensyn til spørgsmålet om stationering af fremmede flyvere her i landet, og da den af det ærede medlem hr. Aksel Larsen foreslåede dagsorden er af det indhold, den er, skal jeg på regeringens vegne erklære, at denne dagsorden kan vi ikke modtage.

Ordføreren for forespørgerne (Hans Hedtoft): Idet jeg henviser til de udtalelser, jeg på mit partis vegne har fremsat under denne diskussion, skal jeg give tinget den oplysning, at det er en given ting, at vi ikke kan stemme for den foreslåede dagsorden.

Elgaard: Venstre vil stemme imod den af det ærede medlem hr. Aksel Larsen foreslåede dagsorden.

Bøgholm: Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod den af det ærede medlem hr. Aksel Larsen foreslåede dagsorden.

Kjeldgaard Iversen: Jeg vil gerne takke justitsministeren for det svar, jeg fik, men jeg synes ærlig talt, det var — skal vi kalde det lidt uldent.

Mener ministeren virkelig, at det er i overensstemmelse med almindelig dansk tankegang eller i overensstemmelse med femtekolonneoven, at kriminalpolitiet, fordi en person har underskrevet og anbefalet modstand mod regeringens politik, spørger denne persons arbejdsgiver eller en anden, der må formodes at kende den formastelige, om vedkommende er kommunist?

Hvad skal dette til? Er det da forbudt at være kommunist? Mig bekendt ikke. Fører man sådanne oplysninger i kartotek, eller opfører man dem på anden måde? Og hvad skal de bruges til? Jeg mente ikke, at demokratiske regeringer anvendte politiske kartoteker; jeg mente, det var noget, man anvendte i diktaturlandene, og jeg mente iøvrigt, at det er en af de ting, der adskiller diktaturer fra demokratier.

Jeg vil derfor anmode ministeren om, overfor dette høje ting klart at oplyse, hvor meget der finder sted af denne art. Ministeren sagde, at hun kendte ikke konkrete tilfælde, men der lå samtidig i ministerens svar, at noget sådant alligevel